

év előtti rakpartot nézegeti,
fekete-fehérben Auteuilt és Passyt,
kertvendéglőt, uszálykikötőt,
ahogy Ródosz bástyája alatt Hvar
hasonló és neki mégis új útjait,
ahogy elugrik ott egy autó elől,
ahogy megszomjazik — s az ott talán
italmérés! ahova ott esetleg
be se menne! —: bemegy, kinéz
már nem is a ródoszi kikötőre,
Concarneau-t látja és Chatswoodot,
Bretagne-ban és Ausztráliában,
látja, amit; és lát, amit soha;
a jelsai tyúkólat Hvaron, az ő
szigetén, és a földrész legkeletibb
kiszögelléseinek egyikéről
integet az Atlanti óceán
túlfelén épp miféle képbe álló,
körbeérő képeslapszomszédjának.

